

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.3.2014
COM(2014) 187 final

2014/0107 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om linbaneanläggningar

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2014) 116 final}

{SWD(2014) 117 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Allmän bakgrund, motiv och syfte

Direktiv 2000/9/EG om linbaneanläggningar för persontransport¹ antogs den 20 mars 2000 och började tillämpas den 3 maj 2002.

Genom direktiv 2000/9/EG säkerställs en hög säkerhetsnivå för linbaneanläggningar för användare, arbetstagare och tredje parter. I direktivet fastställs de grundläggande krav som linbaneanläggningar samt infrastruktur, delsystem och säkerhetskomponenter till sådana anläggningar måste uppfylla för att vara säkra.

Direktiv 2000/9/EG är också ett exempel på unionslagstiftning om harmonisering som säkerställer fri rörlighet på EU:s inre marknad, dvs. för delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar. Genom direktivet harmoniseras villkoren för utsläppande på marknaden och idrifttagande av delsystem och säkerhetskomponenter som är avsedda att monteras i linbaneanläggningar. Tillverkarna måste visa att deras delsystem eller säkerhetskomponenter har konstruerats och tillverkats i enlighet med de grundläggande kraven, anbringa CE-märkningen och lämna bruksanvisningar för monteringen i en linbaneanläggning.

Direktiv 2000/9/EG grundas på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *fördraget*). Direktivet innebär en fullständig harmonisering enligt principerna för den nya metoden och föreskriver att tillverkarna är skyldiga att se till att deras produkter uppfyller de obligatoriska prestanda- och säkerhetskrav som föreskrivs i rättsakten, men ställer inga krav på särskilda tekniska lösningar eller specifikationer.

Direktiv 2000/9/EG är tillämpligt på linbaneanläggningar för persontransport.

Framdrivning genom kabel och persontransportfunktion är de huvudsakliga kriterier som avgör tillämpningsområdet för direktiv 2000/9/EG.

De viktigaste typerna av linbaneanläggningar som omfattas av direktiv 2000/9/EG är bergbanor, gondolbanor, löstagbara stolliftar, fasta stolliftar, pendellinbanor, funitelliftar, kombinerade anläggningar (bestående av flera typer av linbanor, t.ex. gondolbanor och stolliftar) samt släpliftar.

Med linbaneanläggningar avses hela det på platsen uppförda systemet med infrastruktur, delsystem och säkerhetskomponenter.

Linbaneanläggningar och deras infrastruktur påverkas direkt av förhållandena i den region de är belägna, av naturen och terrängens fysiska egenskaper på den plats de har uppförts, av deras omgivning, av atmosfäriska och meteorologiska förhållanden samt av strukturer och hinder som finns i deras närhet på marken eller i luften.

Mot bakgrund av detta omfattas uppförande och idrifttagande av linbaneanläggningar av nationella tillståndsförfaranden.

I direktiv 2000/9/EG fastställs harmoniserade grundläggande krav som linbaneanläggningar ska uppfylla, samtidigt som medlemsstaterna bibehåller sina befogenheter att reglera andra aspekter som markanvändning, fysisk planering och miljöskydd.

¹ EGT L 106, 3.5.2000, s. 21.

Säkerhetskomponenter och delsystem omfattas av principen om fri rörlighet för varor. Säkerhetskomponenter ska vara försedda med CE-märkning som visar att kraven i direktiv 2000/9/EG är uppfyllda, inbegripet förfarandena för bedömning av överensstämmelse.

Syftet med förslaget är att ersätta direktiv 2000/9/EG med en förordning i enlighet med kommissionens mål för förenkling.

Förslaget syftar till att anpassa direktiv 2000/9/EG till det s.k. varupaketet, som antogs 2008, särskilt till beslut nr 768/2008/EG.

I beslut nr 768/2008/EG fastställs en gemensam ram för EU-lagstiftningen om harmonisering med avseende på produkter. Den består av bestämmelser som ofta förekommer i EU-lagstiftningen om produkter (t.ex. definitioner, de ekonomiska aktörernas skyldigheter, anmälda organ och skyddsmekanismer). Dessa gemensamma bestämmelser har skärpts för att få till stånd en effektivare tillämpning och efterlevnad av direktiven. Nya komponenter som är viktiga för ökad produktsäkerhet på marknaden har införts, t.ex. skyldigheter för importörer.

Kommissionen har redan lagt fram förslag om anpassning av nio andra direktiv till beslut nr 768/2008/EG genom ett s.k. anpassningspaket som antogs den 21 november 2011. Kommissionen har också föreslagit att direktiv 97/23/EG om tryckbärande anordningar² ska anpassas till beslut nr 768/2008/EG.

För att säkerställa en enhetlig unionslagstiftning om harmonisering för industriprodukter måste, i enlighet med det politiska åtagandet efter antagandet av beslut nr 768/2008/EG och den rättsliga skyldighet som föreskrivs i artikel 2 i det beslutet, detta förslag anpassas till bestämmelserna i det beslutet.

Syftet med förslaget är även att åtgärda vissa problem som uppstått i samband med genomförandet av direktiv 2000/9/EG. Myndigheter, anmälda organ och tillverkare har haft skilda uppfattningar om huruvida vissa typer av anläggningar omfattas av direktiv 2000/9/EG och därmed måste tillverkas och certifieras i enlighet med direktivets krav och förfaranden. Det har också funnits skilda uppfattningar om huruvida viss utrustning bör betraktas som delsystem, infrastruktur eller säkerhetskomponent. Direktivet anger inte heller vilken typ av förfarande för bedömning av överensstämmelse som ska tillämpas på delsystem.

De skilda tillvägagångssätten har medfört att marknaden har snedvridits och de ekonomiska aktörerna behandlats på olika sätt. De som tillverkar och ansvarar för driften av de berörda anläggningarna var tvungna att modifiera utrustningen eller låta den genomgå ytterligare certifiering, vilket medfört extra kostnader och förseningar av godkännandet och driften av dessa anläggningar.

Den föreslagna förordningen syftar därför till att öka den rättsliga säkerheten när det gäller tillämpningsområdet för direktiv 2000/9/EG och därmed till att förbättra genomförandet av de relevanta rättsliga bestämmelserna.

Direktiv 2000/9/EG innehåller dessutom bestämmelser om bedömning av överensstämmelse för delsystem. Där fastställs dock inte något konkret förfarande som tillverkaren och det anmälda organet ska följa. Det ger inte heller tillverkarna möjlighet att välja mellan de olika förfaranden för bedömning av överensstämmelse som är tillgängliga för säkerhetskomponenter. Genom den föreslagna förordningen anpassas således de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som finns för delsystem till de förfaranden som redan tillämpas för säkerhetskomponenter och som bygger på de moduler för bedömning av överensstämmelse som anges i beslut nr 768/2008/EG om en gemensam ram för saluföring av produkter. Samtidigt föreskrivs också att CE-märkning ska anbringas för att visa att

² COM(2013) 471 final.

bestämmelserna i direktivet följs, i enlighet med det befintliga systemet för säkerhetskomponenter.

I förslaget beaktas Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering³.

I förslaget beaktas även kommissionens förslag av den 13 februari 2013 till förordning om marknadskontroll av produkter⁴, som syftar till att fastställa en enda rättsakt för marknadskontroll av andra produkter än livsmedel, av konsumentprodukter eller produkter som inte är avsedda för konsumenter samt av produkter som omfattas eller inte omfattas av unionslagstiftning om harmonisering. Genom detta förslag sammanförs de regler som gäller marknadskontroll i direktiv 2001/95/EG om allmän produktsäkerhet⁵, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter⁶ och sektorspecifik lagstiftning om harmonisering i syfte att öka marknadskontrollens effektivitet inom unionen. I förslaget till förordning om marknadskontroll av produkter finns också relevanta bestämmelser om marknadskontroll och skyddsklausuler. De bestämmelser som rör marknadskontroll och skyddsåtgärder i gällande sektorspecifik unionslagstiftning om harmonisering bör därför utgå ur harmoniseringslagstiftningen. Det övergripande syftet med förslaget till förordning om marknadskontroll av produkter är att i grunden förenkla unionslagstiftningen om marknadskontroll så att den fungerar bättre för dem som i första hand ska tillämpa den, dvs. myndigheter för marknadskontroll och ekonomiska aktörer. I direktiv 2000/9/EG föreskrivs ett skyddsklausulförfarande för delsystem och säkerhetskomponenter. I enlighet med den ram som ska införas genom förslaget till förordning om marknadskontroll av produkter innehåller detta förslag inga sådana bestämmelser om marknadskontroll och skyddsklausulförfaranden för delsystem och säkerhetskomponenter som föreskrivs i beslut nr 768/2008/EG. I syfte att säkerställa rättslig klarhet görs dock en hänvisning till förslaget till förordning om marknadskontroll av produkter.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Detta initiativ ligger i linje med inremarknadsakten⁷, i vilken behovet av att återställa konsumenternas förtroende för att produkterna på den inre marknaden håller god kvalitet och vikten av att förbättra marknadskontrollen understryks.

Det stöder också kommissionens strategi för bättre lagstiftning och ett förenklat regelverk.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Samråd med berörda parter

Översynen av direktiv 2000/9/EG har dragit ut på tiden och diskuterats grundligt sedan 2010. Diskussioner har bland annat förts i medlemsstaternas arbetsgrupp för linbaneanläggningar, med nationella experter som ansvarar för direktivets genomförande, inom den ständiga

³ EUT L 316, 14.11.2012.

⁴ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om marknadskontroll av produkter och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 1999/5/EG, 2000/9/EG, 2000/14/EG, 2001/95/EG, 2004/108/EG, 2006/42/EG, 2006/95/EG, 2007/23/EG, 2008/57/EG, 2009/48/EG, 2009/105/EG, 2009/142/EG, 2011/65/EU och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 305/2011, (EG) nr 764/2008 och (EG) nr 765/2008. COM(2013) 75 final.

⁵ EGT L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁶ EUT L 268, 13.8.2008, s. 30.

⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, KOM(2011) 206 slutlig.

kommitté som föreskrivs genom direktiv 2000/9/EG, den administrativa samarbetsgruppen för övervakning av marknaden för linbaneanläggningar (AdCo) och den sektorspecifika gruppen för linbaneanläggningar (CSG) inom ramen för den europeiska samordningen av anmälda organ samt med näringslivet och användarorganisationer.

Medlemsstaterna och berörda parter, inklusive branschorganisationer, anmälda organ och företrädare för standardiseringsorgan, har deltagit i arbetet med konsekvensbedömningen från början. Inom ramen för den ständiga kommitté som föreskrivs genom direktiv 2000/9/EG har regelbundna diskussioner förts om hur direktivet fungerar och om potentiella frågor som skulle kräva förbättringar, antingen genom lagstiftning eller genom andra åtgärder.

Dessutom har tre särskilda samråd genomförts.

Det första samrådet hölls under första halvåret 2010 i samband med utarbetandet av den rapport om genomförandet av direktiv 2000/9/EG som föreskrivs i artikel 21.4 i det direktivet.

I sin första rapport om genomförandet av direktiv 2000/9/EG⁸ konstaterade kommissionen att direktivet lett till att en inre marknad för delsystem och säkerhetskomponenter har kunnat upprättas med säkerställande av en enhetlig och hög säkerhetsnivå. Där identifierades också vissa frågor som skulle undersökas närmare.

De frågor som skulle undersökas var följande:

- Omfattningen av tillämpningsområdet för direktiv 2000/9/EG, särskilt när det gäller nya typer av linbaneanläggningar.
- Avsaknaden av en lämplig uppsättning förfaranden för bedömning av överensstämmelse för delsystem, vilket har medfört att bedömningarna av överensstämmelse för delsystem har tolkats och utförts på olika sätt.
- Behovet av att anpassa direktiv 2000/9/EG till beslut nr 768/2008/EG.

Ett andra och tredje samråd ägde rum 2012 som ett led i konsekvensbedömningen. Det förstnämnda gällde den nuvarande situationen och det senare olika åtgärdsalternativ. Slutrapporten från konsekvensbedömningen presenterades och diskuterades formellt vid ständiga kommitténs möten den 25 september 2012 och den 8 april 2013, då medlemsstaterna och de berörda parterna fick tillfälle att lägga fram ett antal yttranden, ståndpunkter och bidrag till de åtgärdsalternativ som ingick i undersökningen.

De berörda parterna har aktivt bidragit till att fastställa vilka frågor som måste lösas för att få direktiv 2000/9/EG att fungera bättre. De flesta berörda parter var eniga om de problem som fastställts. Många av dem som deltog i samrådet i samband med konsekvensbedömningen har stött på problem med definitionen av linbaneanläggningar och avgränsningen i förhållande till tillämpningsområdet för direktiv 95/16/EG om hissar⁹.

Med tanke på den mängd uppgifter som samlats in och frågornas relativt tekniska karaktär hölls inget offentligt samråd, eftersom riktade samråd med experter ansågs lämpligare för detta ganska tekniska initiativ.

Extern experthjälp – Konsekvensbedömning

En konsekvensbedömning om översyn av direktiv 2000/9/EG har gjorts.

Med ledning av den insamlade informationen gjorde kommissionen en konsekvensbedömning där följande tre alternativ undersöktes och jämfördes:

⁸ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet, KOM(2011) 123 slutlig, 16.3.2011.

⁹ EGT L 213, 7.9.1995, s. 1.

Alternativ 1 – Inga åtgärder – Inga förändringar av den nuvarande situationen

Detta alternativ innebär att direktiv 2000/9/EG inte skulle ändras.

Alternativ 2 – Andra åtgärder än lagstiftning

I alternativ 2 övervägs möjligheten att ge mer omfattande vägledning om genomförandet av direktiv 2000/9/EG i fråga om dess tillämpningsområde och att rekommendera särskilda förfaranden för bedömning av överensstämmelse för delsystem, huvudsakligen genom en omarbetning av vägledningen till direktiv 2000/9/EG.

Alternativ 3 – Lagstiftningsåtgärder

Detta alternativ innebär en ändring av direktiv 2000/9/EG.

En kombination av alternativ 2 och 3 konstaterades vara den bästa lösningen av följande skäl:

- Det anses vara den bästa lösningen för att åtgärda problemet, eftersom det kommer att klargöra definitionen av tillämpningsområdet och leda till konsekventa och flexibla förfaranden för bedömning av överensstämmelse för delsystem och säkerhetskomponenter.
- Det medför inga större kostnader för ekonomiska aktörer och anmälda organ. För dem som redan agerar ansvarsfullt kunde inga betydande ekonomiska eller sociala konsekvenser konstateras.
- Det kommer att leda till att den inre marknaden för delsystem och säkerhetskomponenter fungerar bättre genom att säkerställa att alla ekonomiska aktörer, framför allt importörer och distributörer, och anmälda organ behandlas lika.
- Alternativ 1 löser inte problemet med rättslig osäkerhet på grund av vissa bestämmelser i direktiv 2000/9/EG och kommer därför inte att leda till ett bättre genomförande av direktivet.

I förslaget ingår följande:

- Ett förtydligande av tillämpningsområdet för linbaneanläggningar som konstruerats för både transport- och fritidsändamål.
- Införande av ett antal förfaranden för bedömning av överensstämmelse för delsystem på grundval av befintliga moduler för bedömning av överensstämmelse för säkerhetskomponenter i enlighet med beslut nr 768/2008/EG.
- Anpassningen till beslut nr 768/2008/EG.

Förslaget kommer att garantera rättvisa konkurrensvillkor för de ekonomiska aktörerna och leda till ökad säkerhet såväl för passagerare och andra användare som för arbetstagare och tredje parter.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1 Tillämpningsområde och definitioner

Den föreslagna förordningens tillämpningsområde motsvarar tillämpningsområdet för direktiv 2000/9/EG och omfattar linbaneanläggningar, inklusive infrastruktur, delsystem och säkerhetskomponenter till sådana anläggningar.

Genom förslaget klargörs och uppdateras det befintliga tillämpningsområdet.

Med hänsyn till att nya typer av linbaneanläggningar utvecklas klargörs särskilt att undantaget för linbaneanläggningar för fritidsändamål på tivolin eller nöjesparker inte gäller linbaneanläggningar som är avsedda för att ha en dubbel funktion, dvs. för persontransport och för fritidsaktiviteter.

Förslaget innebär att vissa linbaneanläggningar för jordbruksändamål eller industriella ändamål fortfarande undantas, samtidigt som det klargörs att förslaget även omfattar linbaneanläggningar för betjäning av vindskydd eller stugor i bergsområden som inte är avsedda för transport av allmänheten.

Det nuvarande undantaget för linfärjor utvidgas också till att omfatta alla lindrivna anläggningar där användarna eller de transporterande anordningarna är vattenburna, t.ex. lindrivna anläggningar för vattenskidåkning.

Undantagen i direktiv 2000/9/EG för kuggstångsbanor och anläggningar som drivs med kedjor tas inte med, eftersom dessa anläggningar inte motsvarar definitionen av linbaneanläggningar.

Allmänna definitioner som följer av anpassningen till beslut nr 768/2008/EG har införts.

3.2 De ekonomiska aktörernas skyldigheter

När det gäller delsystem och säkerhetskomponenter innehåller förslaget de vanliga bestämmelserna i unionslagstiftningen om harmonisering av produkter. Här anges skyldigheterna för de berörda ekonomiska aktörerna (tillverkare, ombud, importörer och distributörer) i enlighet med bestämmelserna i beslut nr 768/2008/EG.

3.3 Harmoniserade standarder

Produkter som överensstämmer med harmoniserade standarder förutsätts uppfylla de grundläggande kraven. I förordning (EU) nr 1025/2012 fastställs ett övergripande regelverk för europeisk standardisering. Förordningen innehåller bl.a. bestämmelser om kommissionens begäran om standardisering till de europeiska standardiseringsorganen, om förfarandet för invändningar mot harmoniserade standarder och om berörda parter medverkan i standardiseringsarbetet. För att skapa rättslig klarhet har därför de bestämmelser i direktiv 2000/9/EG som omfattar samma aspekter inte tagits med i detta förslag.

3.4 Bedömning av överensstämmelse

I förslaget bibehålls de förfaranden för bedömning av överensstämmelse för säkerhetskomponenter som fastställs i direktiv 2000/9/EG. De motsvarande modulerna uppdateras dock i enlighet med beslut nr 768/2008/EG.

I synnerhet behålls kravet på att ett anmält organ ska medverka i konstruktions- och produktionsfasen för alla delsystem och säkerhetskomponenter.

Genom förslaget införs en rad förfaranden för bedömning av överensstämmelse för delsystem på grundval av modulerna för bedömning av överensstämmelse i beslut nr 768/2008/EG. Här införs också CE-märkning för delsystem, eftersom det inte finns någon anledning att behandla dem annorlunda än säkerhetskomponenter för vilka det i direktiv 2000/9/EG redan föreskrivs att CE-märkning ska anbringas för att visa att de uppfyller kraven.

3.5 Anmällda organ

För att uppnå ett bra hälso- och säkerhetsskydd och för att alla parter ska få förtroende för den nya metoden är det mycket viktigt att de anmällda organen fungerar väl.

I enlighet med beslut nr 768/2008/EG skärps därför i förslaget anmälningskriterierna för de anmällda organen samtidigt som det införs särskilda krav för anmällande myndigheter.

3.6 Genomförandeakter

Genom förslaget får kommissionen befogenhet att, när så är lämpligt, anta genomförandeakter för att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning i fråga om anmälda organ som inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för deras anmälan.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med bestämmelserna om genomförandeakter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

3.7 Slutbestämmelser

Den föreslagna förordningen börjar gälla två år efter det att den trätt i kraft, så att tillverkarna, de anmälda organen och medlemsstaterna hinner anpassa sig till de nya kraven.

Arbetet med att utse anmälda organ enligt de nya kraven och förfarandena måste dock starta kort efter att denna förordning har trätt i kraft. På så sätt säkerställs det att det finns tillräckligt med anmälda organ som har utsetts i enlighet med de nya reglerna när den föreslagna förordningen börjar tillämpas så att man undviker problem med produktionskontinuiteten och marknadsutbudet.

En övergångsbestämmelse föreskrivs för de intyg som utfärdats av anmälda organ enligt direktiv 2000/9/EG när det gäller delsystem och säkerhetskomponenter, för att göra det möjligt att tömma lagren och få en smidig övergång till de nya kraven.

En övergångsbestämmelse föreskrivs för idrifttagande av linbaneanläggningar som uppförts enligt direktiv 2000/9/EG för att säkerställa en smidig övergång till de nya kraven.

Direktiv 2000/9/EG kommer att upphävas och ersättas av den föreslagna förordningen.

3.8 Unionens befogenhet, rättslig grund, subsidiaritetsprincipen och regleringsform

Rättslig grund

Förslaget grundas på artikel 114 i fördraget.

Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen är särskilt aktuell när det gäller de nya bestämmelserna för att förbättra efterlevnaden av direktiv 2000/9/EG, dvs. de ekonomiska aktörernas skyldigheter, bestämmelserna om spårbarhet, bestämmelserna om bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse.

Erfarenheterna av hur lagstiftningen efterlevs har visat att nationella åtgärder har lett till olika förhållningssätt och till olika behandling av ekonomiska aktörer inom unionen, vilket undergräver syftet med direktiv 2000/9/EG. Nationella åtgärder för att lösa problemet riskerar att lägga hinder i vägen för den fria rörligheten för varor. Dessutom är nationella åtgärder bara tillämpliga inom en medlemsstats territorium. Genom samordnade åtgärder på unionsnivå kan de fastställda målen mycket lättare uppnås, och framför allt blir marknadskontrollen effektivare. Därför är åtgärder på unionsnivå lämpligast.

Proportionalitetsprincipen

I enlighet med proportionalitetsprincipen går de föreslagna ändringarna inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de fastställda målen.

De nya eller ändrade skyldigheterna kommer inte att belasta branschen – särskilt inte de små och medelstora företagen – eller förvaltningarna i onödan eller medföra onödiga kostnader för dem. I de fall där ändringarna har konstaterats medföra negativa konsekvenser har man med

hjälp av konsekvensbedömningen kunnat välja det alternativ som bäst står i proportion till de problem som måste lösas. Flera av ändringarna handlar om att göra det befintliga direktivet tydligare utan att införa nya krav som medför kostnader.

Regleringsform

Förslaget är en förordning.

Den föreslagna förändringen från ett direktiv till en förordning tar hänsyn till kommissionens allmänna mål att förenkla lagstiftningen och till att man vill säkerställa ett enhetligt genomförande av den föreslagna lagstiftningen i hela unionen.

Förslaget till förordning grundar sig på artikel 114 i fördraget och syftar till att säkerställa en väl fungerande inre marknad för delsystem och säkerhetskomponenter som är avsedda att monteras i linbaneanläggningar, samtidigt som medlemsstaternas nuvarande ansvar i fråga om linbaneanläggningar bibehålls. Förordningen innehåller tydliga och detaljerade regler som börjar gälla på ett enhetligt sätt och vid samma tidpunkt inom hela unionen.

I enlighet med principerna om fullständig harmonisering får medlemsstaterna inte införa strängare eller ytterligare krav i sin nationella lagstiftning för utsläppande av delsystem och säkerhetskomponenter på marknaden. I synnerhet måste de obligatoriska grundläggande kraven och förfarandena för bedömning av överensstämmelse som ska följas av tillverkarna vara identiska i alla medlemsstater.

Detsamma gäller de bestämmelser som har införts som en följd av anpassningen till beslut nr 768/2008/EG. Dessa bestämmelser är tydliga och tillräckligt noggrant definierade för att kunna tillämpas direkt av de berörda aktörerna.

Medlemsstaternas skyldigheter, exempelvis skyldigheten att bedöma, utse och anmäla organen för bedömning av överensstämmelse, ska under alla omständigheter inte införlivas som sådana i den nationella lagstiftningen utan genomföras av medlemsstaterna genom nödvändiga föreskrifter och administrativa åtgärder. Detta kommer inte att förändras när de aktuella skyldigheterna fastställs i en förordning.

Medlemsstaterna har följaktligen nästan inget av den flexibilitet som införandet av ett direktiv i den nationella lagstiftningen kan innebära. Genom en förordning kommer de dock att kunna undvika de kostnader som införlivandet av ett direktiv innebär.

Med en förordning undviker man dessutom risken med att ett direktiv kan införlivas på olika sätt i olika medlemsstater, vilket kan leda till olika grader av skydd och skapa hinder för den inre marknaden och därigenom motverka ett effektivt genomförande.

Bytet från ett direktiv till en förordning kommer inte att leda till några förändringar i regleringsstrategin.

Den nya metodens särdrag kommer att bevaras fullt ut, särskilt tillverkarnas möjlighet att välja hur de grundläggande kraven ska uppfyllas och vilket av de tillgängliga förfarandena de vill tillämpa för bedömningen av överensstämmelse i syfte att visa att delsystem och säkerhetskomponenter uppfyller kraven. De befintliga mekanismerna för att underlätta genomförandet av lagstiftningen (t.ex. standardiseringsarbete, arbetsgrupper, administrativt samarbete, utarbetande av vägledningar) kommer inte att påverkas av regleringsformen.

Inte heller innebär valet av en förordning att beslutsprocessen centraliseras. Medlemsstaterna behåller sin befogenhet när det gäller linbaneanläggningar och genomförandet av de harmoniserade bestämmelserna, t.ex. utnämning och ackreditering av anmälda organ, marknadskontroll och tillsynsåtgärder (t.ex. påföljder).

Slutligen innebär en förordning på den inre marknaden att risken för överreglering kan undvikas, i enlighet med det önskemål som uttryckts av berörda parter. Dessutom kan tillverkarna utgå direkt från texten i förordningen istället för att behöva hitta och undersöka 28 lagar om införlivande av bestämmelserna.

Mot bakgrund av detta anses valet av en förordning vara den lämpligaste och billigaste lösningen för alla berörda parter, eftersom det möjliggör en snabbare och mer enhetlig tillämpning av den föreslagna lagstiftningen och skapar ett tydligare regelverk för de ekonomiska aktörerna samtidigt som kostnader för införlivande undviks i medlemsstaterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU:s budget.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Upphävande av gällande lagstiftning

När förslaget antas kommer direktiv 2000/9/EG att upphöra att gälla.

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)

Förslaget är av betydelse för EES och bör därför omfatta detta.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om linbaneanläggningar

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁰,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/9/EG om linbaneanläggningar¹¹ fastställs bestämmelser för linbaneanläggningar som konstrueras, uppförs och används för att transportera personer.
- (2) Direktiv 2000/9/EG grundas på principerna i rådets resolution av den 5 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder¹². Följaktligen fastställs i direktivet bara de grundläggande krav som gäller för linbaneanläggningar, medan de tekniska detaljerna antas av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) och Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 om europeisk standardisering¹³. Produkter som överensstämmer med harmoniserade standarder till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska förutsättas uppfylla kraven i direktiv 2000/9/EG. Erfarenheten har visat att dessa grundprinciper har fungerat bra inom denna sektor och bör behållas och främjas ytterligare.
- (3) Erfarenheterna av genomförandet av direktiv 2000/9/EG har visat att vissa bestämmelser i direktivet behöver ändras för att klargöra och uppdatera dem och för att på så sätt garantera rättssäkerhet i huvudsak när det gäller tillämpningsområdet och bedömningen av överensstämmelse för delsystem.

¹⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/9/EG av den 20 mars 2000 om linbaneanläggningar för persontransport (EGT L 106, 3.5.2000, s. 21).

¹² EGT C 136, 4.6.1985, s. 1.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

- (4) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG¹⁴ om en gemensam ram för saluföring av produkter fastställs en gemensam ram med allmänna principer och referensbestämmelser avsedda att tillämpas som en enhetlig grund för översyn eller omarbetning av lagstiftning som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter. Direktiv 2000/9/EG bör därför anpassas till det beslutet.
- (5) Eftersom ett antal ändringar måste göras av direktiv 2000/9/EG bör det av tydlighetsskäl upphävas och ersättas. Eftersom tillämpningsområdet, de grundläggande kraven och förfarandena för bedömning av överensstämmelse måste vara identiska i alla medlemsstater finns det praktiskt taget ingen flexibilitet i införlivandet av ett direktiv som grundas på den nya metodens principer i den nationella lagstiftningen. För att förenkla lagstiftningen bör därför direktiv 2000/9/EG ersättas med en förordning, vilket är det lämpliga rättsliga instrumentet då en förordning ger tydliga och detaljerade regler som inte lämnar utrymme för olikartat införlivande av medlemsstaterna och därigenom säkerställer ett enhetligt genomförande inom hela unionen.
- (6) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter¹⁵ finns allmänna bestämmelser om ackreditering av organ för bedömning av överensstämmelse [, marknadskontroll av produkter och kontroll av produkter från tredjeländer] och om CE-märkning.
- (7) I förordning (EU) nr [...] [om marknadskontroll av produkter]¹⁶ finns närmare bestämmelser om marknadskontroll och kontroll av produkter som förs in till unionen från tredjeländer, inklusive delsystem och säkerhetskomponenter. I förordningen fastställs dessutom ett skyddsklausulförfarande. Medlemsstaterna ska organisera och utföra marknadskontroll, utse myndigheter för marknadskontroll och ange dessa myndigheters befogenheter och skyldigheter. De ska även upprätta allmänna och branschspecifika program för marknadskontroll.
- (8) Tillämpningsområdet för direktiv 2000/9/EG bör behållas. Denna förordning bör tillämpas på linbaneanläggningar för persontransport som används på turistorter i bergsområden eller i stadstrafiksystem. Linbaneanläggningar utgörs i huvudsak av liftsystem, t.ex. bergbanor, pendellinbanor, linbanor, gondolbanor, stolliftar och släpliftar. Framdrivning genom kabel och persontransportfunktion är de huvudkriterier som avgör vilka linbaneanläggningar som omfattas av denna förordning.
- (9) Det har utvecklats nya typer av linbaneanläggningar som är avsedda för både transport- och fritidsaktiviteter. Sådana anläggningar bör omfattas av denna förordning.
- (10) Vissa linbaneanläggningar bör undantas från tillämpningsområdet för denna förordning, antingen på grund av att de omfattas av annan särskild unionslagstiftning om harmonisering eller på grund av att de kan regleras på ett adekvat sätt på nationell nivå.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

¹⁶ EUT L [.....].

- (11) Lindrivna hissar, både vertikala och lutande, som permanent betjänar särskilda plan i byggnader och andra anläggningar än stationer, omfattas av särskild unionslagstiftning och bör därför undantas från tillämpningsområdet för denna förordning.
- (12) För att säkerställa rättssäkerhet bör undantaget för linfärjor omfatta alla lindrivna anläggningar där användarna eller de transporterande anordningarna är vattenburna, t.ex. lindrivna vattenskidanläggningar.
- (13) För att se till att linbaneanläggningar med tillhörande infrastruktur, delsystem och säkerhetskomponenter säkerställer en hög skyddsnivå när det gäller människors hälsa och säkerhet är det nödvändigt att fastställa regler för konstruktion och uppförande av linbaneanläggningar.
- (14) Medlemsstaterna bör säkerställa linbaneanläggningarnas säkerhet när de uppförs, tas i drift och används.
- (15) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas rätt att fastställa de krav de anser vara nödvändiga när det gäller markanvändning och fysisk planering samt för att säkerställa skyddet av miljön och människors hälsa och säkerhet, särskilt arbetstagare vid användning av linbaneanläggningar.
- (16) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas rätt att fastställa lämpliga förfaranden för godkännande av planerade linbaneanläggningar, kontroll av linbaneanläggningar innan de tas i drift och övervakning under drift.
- (17) Denna förordning bör beakta det faktum att linbaneanläggningars säkerhet lika mycket beror på de lokala förhållandena som på kvaliteten på de industritillverkade ingående delarna, ihopmonteringen, uppförandet på den därför avsedda platsen samt på övervakningen medan linbaneanläggningen är i drift. Orsakerna till allvarliga olyckor kan hänföras till den valda platsen för anläggningen, själva transportsystemet, anläggningskonstruktioner eller till hur linbaneanläggningen används och underhålls.
- (18) Även om denna förordning inte ska omfatta linbaneanläggningarnas faktiska drift bör den föreskriva en allmän ram för att säkerställa att sådana anläggningar som är belägna inom medlemsstaternas territorium används på ett sådant sätt att de tillförsäkrar användarna, driftspersonalen och tredje parter en hög skyddsnivå.
- (19) När det gäller linbaneanläggningar kan tekniska innovationer kontrolleras och inlämnas för fullständig provning endast när en ny linbaneanläggning uppförs. Under dessa förhållanden bör det föreskrivas ett förfarande som, förutom att det säkerställer att de grundläggande kraven uppfylls, även gör det möjligt att beakta särskilda förhållanden för en särskild linbaneanläggning.
- (20) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att linbaneanläggningar tas i drift endast om de uppfyller kraven i denna förordning och inte kan äventyra människors hälsa och säkerhet eller egendom när de uppförs, underhålls och används på ett korrekt sätt för deras avsedda ändamål.
- (21) Medlemsstaterna bör fastställa förfaranden för godkännande av uppförande av planerade linbaneanläggningar och av ändring av sådana anläggningar och för deras idrifttagande i syfte att säkerställa att de är säkert uppförda och monterade på plats, i enlighet med säkerhetsanalysen och säkerhetsrapporten och alla tillämpliga krav i lagstiftningen.
- (22) I säkerhetsanalysen för planerade linbaneanläggningar bör det fastställas vilka komponenter som är avgörande för linbaneanläggningens säkerhet.

- (23) I säkerhetsanalysen för planerade linbaneanläggningar bör hänsyn tas till begränsningar i samband med linbaneanläggningarnas drift utan att principen om fri rörlighet för varor när det gäller delsystem eller säkerhetskomponenter eller linbaneanläggningarnas säkerhet äventyras.
- (24) Denna förordning bör syfta till att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl för delsystem och säkerhetskomponenter till linbaneanläggningar. Delsystem och säkerhetskomponenter som uppfyller kraven i denna förordning bör kunna omfattas av principen om fri rörlighet för varor.
- (25) Delsystem och säkerhetskomponenter bör få monteras i en linbaneanläggning, under förutsättning att de medger uppförande av linbaneanläggningar som uppfyller kraven i denna förordning och inte kan äventyra människors hälsa och säkerhet eller egendom när de monteras, underhålls och används på ett korrekt sätt för deras avsedda ändamål.
- (26) De grundläggande kraven bör tolkas och tillämpas på ett sätt som tar hänsyn till den senaste tekniska utvecklingen vid tidpunkten för konstruktion och tillverkning samt till tekniska och ekonomiska överväganden som är förenliga med en hög skyddsnivå för hälsa och säkerhet.
- (27) De ekonomiska aktörerna bör, i förhållande till den roll de har i leveranskedjan, ansvara för att delsystem och säkerhetskomponenter uppfyller kraven i denna förordning, så att en hög nivå säkerställs i fråga om skydd av allmänna intressen, såsom hälsa och säkerhet för användare och andra personer och skydd av egendom, och så att rättvisa konkurrensvillkor garanteras på unionsmarknaden.
- (28) Alla ekonomiska aktörer som ingår i leverans- och distributionskedjan bör vidta lämpliga åtgärder för att se till att de endast tillhandahåller sådana delsystem och säkerhetskomponenter på marknaden som uppfyller kraven i denna förordning. Det är nödvändigt att föreskriva en tydlig och proportionell fördelning av skyldigheterna som motsvarar varje ekonomisk aktörs roll i leverans- och distributionskedjan.
- (29) Den som tillverkar delsystem och säkerhetskomponenter har detaljkunskap om konstruktions- och tillverkningsprocessen och är den som bäst kan genomföra hela förfarandet för bedömning av överensstämmelse. Bedömning av överensstämmelse bör därför även fortsättningsvis vara en skyldighet enbart för tillverkaren av delsystemet eller säkerhetskomponenten.
- (30) För att underlätta kommunikationen mellan de ekonomiska aktörerna och de nationella myndigheterna för marknadskontroll bör medlemsstaterna uppmuntra ekonomiska aktörer att utöver postadressen även ange en webbadress.
- (31) Det är nödvändigt att säkerställa att delsystem och säkerhetskomponenter som förs in till unionsmarknaden från tredjeländer uppfyller kraven i denna förordning, särskilt att tillverkarna har genomfört lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse när det gäller dessa delsystem och säkerhetskomponenter. Det bör därför föreskrivas bestämmelser om att importörerna ska se till att de delsystem eller säkerhetskomponenter som de släpper ut på marknaden uppfyller kraven i denna förordning och att de inte släpper ut delsystem och säkerhetskomponenter på marknaden som inte uppfyller dessa krav eller som utgör en risk. Det bör även föreskrivas bestämmelser om att importörerna ska se till att förfaranden för bedömning av överensstämmelse har utförts och att den märkning och dokumentation för delsystem och säkerhetskomponenter som tillverkarna har utarbetat är tillgänglig för kontroll av behöriga tillsynsmyndigheter.

- (32) Distributören tillhandahåller ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden efter det att tillverkaren eller importören har släppt ut delsystemet eller säkerhetskomponenten på marknaden och bör agera med vederbörlig omsorg för att se till att hanteringen av delsystemet eller säkerhetskomponenten inte inverkar negativt på dess överensstämmelse.
- (33) När en importör släpper ut ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden bör importören ange sitt namn, sitt registrerade firmanamn eller varumärke och sin postadress där den kan kontaktas. Undantag bör föreskrivas för de fall då detta inte är möjligt på grund av säkerhetskomponentens storlek eller art. Detta gäller bland annat de fall då importören skulle behöva öppna förpackningen för att sätta sitt namn och sin adress på säkerhetskomponenten.
- (34) Alla ekonomiska aktörer som släpper ut ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller som ändrar ett delsystem eller en säkerhetskomponent på ett sådant sätt att det kan påverka överensstämmelsen med kraven i denna förordning, bör anses vara tillverkare och bör därför fullgöra tillverkarens skyldigheter.
- (35) Distributörer och importörer befinner sig nära marknaden och bör därför medverka i de behöriga nationella myndigheternas marknadskontroll, och bör vara beredda på att delta aktivt genom att förse dessa myndigheter med all nödvändig information om de berörda delsystemen eller säkerhetskomponenterna.
- (36) Marknadskontrollen blir enklare och effektivare om man säkerställer ett delsystems eller en säkerhetskomponents spårbarhet genom hela leveranskedjan. Med ett effektivt spårbarhetssystem blir det lättare för myndigheterna för marknadskontroll att spåra de ekonomiska aktörer som på marknaden har tillhandahållit delsystem eller säkerhetskomponenter som inte uppfyller kraven.
- (37) I den här förordningen bör endast de grundläggande kraven anges. För att underlätta bedömningen av överensstämmelsen med dessa krav är det nödvändigt att föreskriva om presumtion om överensstämmelse för linbaneanläggningar som överensstämmer med harmoniserade standarder som har antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 i syfte att ange närmare tekniska specifikationer för dessa krav, särskilt när det gäller linbaneanläggningarnas konstruktion, uppförande och drift.
- (38) I förordning (EU) nr 1025/2012 fastställs ett förfarande för invändningar mot harmoniserade standarder som inte helt uppfyller kraven i denna förordning.
- (39) För att de ekonomiska aktörerna ska kunna visa och de behöriga myndigheterna kunna säkerställa att de delsystem och säkerhetskomponenter som har tillhandahållits på marknaden uppfyller de grundläggande kraven måste det fastställas förfaranden för bedömning av överensstämmelse. I beslut nr 768/2008/EG fastställs moduler för mer eller mindre strikta förfaranden för bedömning av överensstämmelse i förhållande till den aktuella risknivån och till den säkerhetsnivå som krävs. För att säkerställa enhetlighet mellan olika sektorer och undvika tillfälliga varianter bör förfarandena för bedömning av överensstämmelse väljas från dessa moduler.
- (40) Tillverkare som tillverkar delsystem eller säkerhetskomponenter bör upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse som innehåller de uppgifter som enligt denna förordning krävs om delsystemets eller säkerhetskomponentens överensstämmelse med kraven i denna förordning och i annan relevant unionslagstiftning om harmonisering. EU-försäkran om överensstämmelse bör åtfölja delsystemet eller säkerhetskomponenten.

- (41) För att säkerställa en effektiv tillgång till information för marknadskontrolländamål bör den information som krävs för att identifiera alla tillämpliga unionsakter för ett delsystem eller en säkerhetskomponent finnas tillgänglig i en enda EU-försäkran om överensstämmelse.
- (42) CE-märkningen, som visar att ett delsystem eller en säkerhetskomponent uppfyller kraven, är det synliga resultatet av en hel process av bedömning av överensstämmelse i vid bemärkelse. Allmänna principer för CE-märkningen och dess förhållande till annan märkning fastställs i förordning (EG) nr 765/2008. Bestämmelser för hur CE-märkningen ska anbringas bör fastställas i denna förordning.
- (43) För att effektivt skydda användare och tredje parter krävs en kontroll av att de grundläggande krav för delsystem och säkerhetskomponenter som anges i denna förordning uppfylls.
- (44) För att se till att delsystem och säkerhetskomponenter uppfyller de grundläggande kraven måste det fastställas lämpliga förfaranden som tillverkaren ska följa vid bedömning av överensstämmelse. Dessa förfaranden bör fastställas på grundval av de moduler för bedömning av överensstämmelse som fastställs i beslut nr 768/2008/EG.
- (45) I de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som fastställs i denna förordning krävs medverkan av de organ för bedömning av överensstämmelse som medlemsstaterna ska anmäla till kommissionen.
- (46) Erfarenheten har visat att de kriterier i direktiv 2000/9/EG som organen för bedömning av överensstämmelse måste uppfylla för att kunna bli anmälda till kommissionen är otillräckliga för att säkerställa att dessa organs verksamhet är på lika hög nivå i hela unionen. Det är dock av största vikt att alla organ för bedömning av överensstämmelse utför sina uppgifter lika väl och under rättvisa konkurrensvillkor. Det kräver att man fastställer obligatoriska krav för de organ för bedömning av överensstämmelse som vill bli anmälda för att få utföra bedömningar av överensstämmelse.
- (47) För att säkerställa en enhetlig kvalitetsnivå vid bedömning av överensstämmelse är det också nödvändigt att fastställa krav för de anmälade myndigheterna och för andra organ som medverkar i bedömningen, anmälan och övervakningen av anmälda organ.
- (48) Om ett organ för bedömning av överensstämmelse visar att det uppfyller kriterierna i de harmoniserade standarderna bör det förutsättas att de uppfyller motsvarande krav i denna förordning.
- (49) Det system som fastställs i denna förordning bör kompletteras med ackrediteringssystemet i förordning (EG) nr 765/2008. Eftersom ackreditering är mycket viktigt för att kontrollera kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse bör det också tillämpas i samband med anmälan.
- (50) De nationella offentliga myndigheterna inom unionen bör betrakta öppen ackreditering enligt förordning (EG) nr 765/2008 som det bästa sättet att styrka den tekniska kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse, för att trygga förtroendet för intyg om överensstämmelse. Nationella myndigheter kan emellertid anse att de har tillräckliga möjligheter att utföra den bedömningen på egen hand. I så fall bör de nationella myndigheterna, för att trygga en rimlig trovärdighetsnivå på bedömningar utförda av andra nationella myndigheter, ta fram den dokumentation som krävs för att visa kommissionen och övriga medlemsstater att de utvärderade organen för bedömning av överensstämmelse uppfyller de relevanta kraven i lagstiftningen.

- (51) Organ för bedömning av överensstämmelse lägger ofta ut de uppgifter som ingår i bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag. För att trygga den skyddsnivå som krävs för delsystem och säkerhetskomponenter som ska släppas ut på unionsmarknaden är det viktigt att de underentreprenörer och dotterbolag som utför bedömningarna av överensstämmelse uppfyller samma krav som de anmälda organen i fråga om utförandet av bedömningarna av överensstämmelse. Det är därför viktigt att bedömningen av kompetens och förmåga hos de organ som ska anmälas och övervakningen av de redan anmälda organen också omfattar den verksamhet som bedrivs av underentreprenörer och dotterbolag.
- (52) Anmälningförfarandet måste bli effektivare och öppnare, och det måste framför allt anpassas till ny teknik för att möjliggöra anmälan på nätet.
- (53) Eftersom organen för bedömning av överensstämmelse får erbjuda sina tjänster i hela unionen bör medlemsstaterna och kommissionen beredas tillfälle att göra invändningar rörande ett anmält organ. Därför är det viktigt att en period fastställs under vilken eventuellt tvivel eller osäkerhet om kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse kan redas ut innan de börjar fungera som anmälda organ.
- (54) Av konkurrensskäl är det av avgörande betydelse att organen för bedömning av överensstämmelse tillämpar förfarandena för bedömning av överensstämmelse utan att belasta de ekonomiska aktörerna i onödan. Av samma skäl och för att säkerställa likabehandling av de ekonomiska aktörerna måste en enhetlig teknisk tillämpning av förfarandena för bedömning av överensstämmelse säkerställas. Detta kan bäst uppnås genom lämplig samordning och lämpligt samarbete mellan organen för bedömning av överensstämmelse.
- (55) För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁷.
- (56) Det rådgivande förfarandet bör tillämpas vid antagandet av genomförandeakter för att anmoda den anmälande medlemsstaten att vidta nödvändiga korrigerande åtgärder avseende anmälda organ som inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan.
- (57) Det är nödvändigt att föreskriva övergångsbestämmelser som medger att delsystem och säkerhetskomponenter som redan har släppts ut på marknaden i enlighet med direktiv 2000/9/EG får tillhandahållas på marknaden och tas i drift.
- (58) Det måste föreskrivas övergångsbestämmelser om att linbaneanläggningar som redan har uppförts i enlighet med direktiv 2000/9/EG får tas i drift.
- (59) Medlemsstaterna bör fastställa bestämmelser om påföljder vid överträdelser av denna förordning och se till att de tillämpas. Påföljderna måste vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (60) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att se till att linbaneanläggningar uppfyller krav som tillförsäkrar användarna en hög skydds- och säkerhetsnivå och garanterar att den inre marknaden för delsystem och säkerhetskomponenter fungerar väl, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser om konstruktion och uppförande av linbaneanläggningar för persontransport samt om tillhandahållande på marknaden av och fri rörlighet för delsystem och säkerhetskomponenter till sådana anläggningar.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på linbaneanläggningar för persontransport och på delsystem och säkerhetskomponenter till sådana anläggningar.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på
 - a) hissar i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/16/EG om hissar¹⁸,
 - b) lindrivna spårvagnar av traditionellt utförande,
 - c) anläggningar avsedda för jordbruksändamål och för transport till vindskydd och stugor i bergsområden men inte för transport av allmänheten,
 - d) fast eller flyttbar tivoliutrustning och anläggningar på nöjesfält som enbart är avsedd(a) för fritidsändamål och inte som medel för persontransport,
 - e) gruvanläggningar eller andra fasta anläggningar som används för industriell verksamhet,
 - f) anläggningar i vilka användarna eller de transporterande anordningarna är vattenburna.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *linbaneanläggning*: hela på den valda platsen uppförda systemet bestående av infrastruktur och delsystem för anläggningar som består av flera komponenter som konstruerats, uppförts, ihopmonterats och tagits i drift i syfte att transportera personer, där förflyttningen sker med hjälp av linor längs en rörelsebana,
2. *delsystem*: de system som förtecknas i bilaga I eller en kombination av dessa,

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/16/EG av den 29 juni 1995 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om hissar (EGT L 213, 7.9.1995, s. 1).

3. *infrastruktur*: banans sträckning, uppgifter om systemet, de stationer och linjekonstruktioner som finns längs banan och som särskilt konstruerats för varje anläggning och som uppförts på platsen och som behövs för anläggningens uppförande och drift, inklusive fundamenten,
4. *säkerhetskomponent*: en grundkomponent, komponentgrupp, delutrustning eller fullständig utrustning och varje anordning som är avsedd att monteras i ett delsystem eller en linbaneanläggning för att garantera säkerheten och som, om den inte fungerar innebär att människors, användares, driftspersonals eller tredje parts säkerhet eller hälsa äventyras,
5. *driftstekniska krav*: alla tekniska bestämmelser och åtgärder som påverkar konstruktion och uppförande och som är nödvändiga för linbaneanläggningens driftsäkerhet,
6. *underhållstekniska krav*: alla tekniska bestämmelser och åtgärder som påverkar konstruktion och uppförande och som är nödvändiga för underhållet i syfte att garantera linbaneanläggningens driftsäkerhet,
7. *linbana*: en linbaneanläggning där de transporterande anordningarna är upphängda i en eller flera linor,
8. *släplift*: en linbaneanläggning där användarna med lämplig utrustning släpas längs ett preparerat spår,
9. *bergbana*: en linbaneanläggning där de transporterande anordningarna dras längs skenor som befinner sig på marken eller stöds av fasta strukturer,
10. *tillhandahållande på marknaden*: alla leveranser av ett delsystem eller en säkerhetskomponent för distribution eller användning på unionsmarknaden i samband med en kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt,
11. *utsläppande på marknaden*: första gången ett delsystem eller en säkerhetskomponent tillhandahålls på unionsmarknaden,
12. *idrifttagande*: den första gången en linbaneanläggning används,
13. *tillverkare*: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar eller låter konstruera eller tillverka ett delsystem eller en säkerhetskomponent och saluför detta delsystem eller denna säkerhetskomponent i sitt eget namn eller under eget varumärke.
14. *ombud*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionen och som enligt skriftlig fullmakt från en tillverkare har rätt att agera på dennes vägnar när det gäller angivna uppgifter,
15. *importör*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionen och som släpper ut ett delsystem eller en säkerhetskomponent från ett tredjeland på unionsmarknaden,
16. *distributör*: varje fysisk eller juridisk person i leverantörskedjan, utom tillverkaren eller importören, som tillhandahåller ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden,
17. *ekonomisk aktör*: tillverkaren, ombudet, importören och distributören av ett delsystem eller en säkerhetskomponent,
18. *teknisk specifikation*: ett dokument som föreskriver de tekniska krav som anordningar, infrastruktur, delsystem eller säkerhetskomponenter ska uppfylla,

19. *harmoniserad standard*: harmoniserad standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012,
20. *ackreditering*: ackreditering enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EG) nr 765/2008,
21. *nationellt ackrediteringsorgan*: nationellt ackrediteringsorgan enligt definitionen i artikel 2.11 i förordning (EG) nr 765/2008,
22. *bedömning av överensstämmelse*: den process som visar huruvida de grundläggande kraven i denna förordning avseende ett delsystem eller en säkerhetskomponent har uppfyllts,
23. *organ för bedömning av överensstämmelse*: ett organ som utför bedömningar av överensstämmelse när det gäller ett delsystem eller en säkerhetskomponent, inklusive kalibrering, provning, certifiering och kontroll,
24. *återkallelse*: varje åtgärd som syftar till att återkalla ett delsystem eller en säkerhetskomponent som redan har monterats i en linbaneanläggning,
25. *tillbakadragande*: varje åtgärd som syftar till att förhindra att ett delsystem eller en säkerhetskomponent i leverantörskedjan tillhandahålls på marknaden.
26. *CE-märkning*: en märkning genom vilken tillverkaren anger att delsystemet eller säkerhetskomponenten uppfyller de tillämpliga kraven i den unionslagstiftning om harmonisering där det föreskrivs att sådan märkning ska anbringas,
27. *unionslagstiftning om harmonisering*: all unionslagstiftning som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter.

Artikel 4

Tillhandahållande av delsystem och säkerhetskomponenter på marknaden

1. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att delsystem och säkerhetskomponenter tillhandahålls på marknaden endast om de uppfyller kraven i denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 9 för att fastställa förfaranden som säkerställer att delsystem och säkerhetskomponenter monteras i linbaneanläggningar endast om de möjliggör uppförande av linbaneanläggningar som uppfyller kraven i denna förordning och inte kan äventyra människors hälsa och säkerhet eller egendom när de monteras, underhålls och används på ett korrekt sätt för deras avsedda ändamål.

Artikel 5

Idrifttagande av linbaneanläggningar

1. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 9 för att fastställa förfaranden som säkerställer att linbaneanläggningar tas i drift endast om de uppfyller kraven i denna förordning och inte kan äventyra människors hälsa och säkerhet eller egendom när de uppförs, underhålls och används på ett korrekt sätt för deras avsedda ändamål.
2. Linbaneanläggningar som överensstämmer med harmoniserade standarder, eller delar därav, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella*

tidning ska förutsättas uppfylla de grundläggande krav som dessa standarder eller delar därav omfattar enligt bilaga II.

3. Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas rätt att fastställa sådana krav som de anser vara nödvändiga för att säkerställa att människor, särskilt arbetstagare, skyddas när de använder de berörda linbaneanläggningarna, under förutsättning att det inte innebär att linbaneanläggningarna modifieras på ett sätt som inte anges i denna förordning.

Artikel 6

Grundläggande krav

Linbaneanläggningar samt infrastruktur, delsystem och säkerhetskomponenter till sådana anläggningar ska uppfylla de grundläggande krav som gäller för dem enligt bilaga II.

Artikel 7

Fri rörlighet för delsystem och säkerhetskomponenter

Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra tillhandahållandet på marknaden av delsystem och säkerhetskomponenter som följer bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 8

Säkerhetsanalys och säkerhetsrapport för planerade linbaneanläggningar

1. Alla planerade anläggningar ska genomgå en säkerhetsanalys i enlighet med definitionen i bilaga III som ska omfatta alla säkerhetsaspekter på linbaneanläggningar och deras omgivning i samband med konstruktion, uppförande och idrifttagande och ska göra det möjligt att av tidigare erfarenhet kartlägga risker som kan uppstå vid driften av linbaneanläggningen.
2. Säkerhetsanalysen ska ingå i en säkerhetsrapport. Rapporten ska innehålla rekommendationer om de åtgärder som planerats för att hantera sådana risker samt en förteckning över de delsystem och säkerhetskomponenter som ska monteras i linbaneanläggningen.

Artikel 9

Godkännande av linbaneanläggningar

1. Medlemsstaterna ska fastställa förfaranden för godkännande av uppförande och idrifttagande av linbaneanläggningar som är belägna inom deras territorier.
2. Medlemsstaterna ska se till att säkerhetsanalysen, säkerhetsrapporten, EU-försäkran om överensstämmelse och övriga dokument som rör delsystemens och säkerhetskomponenternas överensstämmelse samt den dokumentation som avser linbaneanläggningarnas egenskaper lämnas in till den myndighet som ansvarar för godkännandet av linbaneanläggningar. Dokumentationen om linbaneanläggningen ska även innehålla de nödvändiga villkoren, inklusive om driftsinskränkningar, samt fullständiga uppgifter om översyn, justering och underhåll av linbaneanläggningen. Ett exemplar av dessa dokument ska förvaras vid linbaneanläggningen.
3. Om viktiga egenskaper, delsystem eller säkerhetskomponenter ändras i befintliga linbaneanläggningar och om detta innebär att den berörda medlemsstaten kräver ett

nytt godkännande för idrifttagande ska dessa ändringar och deras inverkan på linbaneanläggningen som helhet uppfylla de grundläggande kraven i bilaga II.

4. Medlemsstaterna får inte tillämpa de bestämmelser som avses i punkt 1 för att av skäl som rör de aspekter som omfattas av denna förordning förbjuda, begränsa eller hindra uppförande och idrifttagande av linbaneanläggningar som följer bestämmelserna i denna förordning och inte utgör någon risk för människors hälsa och säkerhet eller för egendom när de har uppförts på ett korrekt sätt för deras avsedda ändamål.
5. Medlemsstaterna får inte tillämpa de bestämmelser som avses i punkt 1 för att förbjuda, begränsa eller hindra den fria rörligheten för delsystem och säkerhetskomponenter som uppfyller kraven i denna förordning.

Artikel 10

Drift av linbaneanläggningar

1. Medlemsstaterna ska se till att en linbaneanläggning endast får vara i drift om den uppfyller villkoren i säkerhetsrapporten.
2. Om en medlemsstat konstaterar att en godkänd linbaneanläggning som används för det ändamål den är avsedd kan äventyra människors hälsa och säkerhet och, i förekommande fall, egendom, ska den vidta alla lämpliga åtgärder för att inskränka driftsvillkoren för linbaneanläggningen eller förbjuda att den används.

KAPITEL II

DE EKONOMISKA AKTÖRERNAS SKYLDIGHETER BETRÄFFANDE DELSYSTEM OCH SÄKERHETSKOMPONENTER

Artikel 11 [Artikel R2 i beslut nr 768/2008/EG]

Tillverkarnas skyldigheter

1. Tillverkarna ska se till att de delsystem eller säkerhetskomponenter som de släpper ut på marknaden har konstruerats och tillverkats i enlighet med de grundläggande kraven i bilaga II.
2. Tillverkarna av delsystem eller säkerhetskomponenter ska utarbeta den tekniska dokumentation som anges i bilaga V och utföra eller låta utföra den tillämpliga bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 18.

Om den bedömning som avses i första stycket har visat att ett delsystem eller en säkerhetskomponent uppfyller de tillämpliga kraven ska tillverkarna upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse och anbringa CE-märkningen.
3. Tillverkarna ska bevara den tekniska dokumentationen och EU-försäkran om överensstämmelse i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden.
4. Tillverkarna ska se till att det finns förfaranden som garanterar att serietillverkning följer bestämmelserna i denna förordning. Vederbörlig hänsyn ska också tas till ändringar i delsystemets eller säkerhetskomponentens konstruktion eller egenskaper och ändringar i de harmoniserade standarderna eller andra tekniska specifikationer

som det hänvisas till vid försäkran om överensstämmelse för delsystemet eller säkerhetskomponenten.

När det anses lämpligt med hänsyn till de risker som ett delsystem eller en säkerhetskomponent utgör ska tillverkarna, för att skydda användarnas hälsa och säkerhet, utföra slumpvis provning av delsystem eller säkerhetskomponenter som tillhandahållits på marknaden, granska och vid behov registerföra inkomna klagomål om delsystem eller säkerhetskomponenter som inte uppfyller kraven och återkallelser av sådana delsystem eller säkerhetskomponenter, samt informera distributörerna om all sådan övervakning.

5. Tillverkarna ska se till att deras delsystem eller säkerhetskomponenter åtföljs av EU-försäkran om överensstämmelse och att de är försedda med typ-, parti- eller serienummer eller annan identifieringsmärkning.

När detta inte är möjligt på grund av säkerhetskomponentens storlek eller art, ska tillverkarna se till att den nödvändiga informationen anbringas på förpackningen eller lämnas i den bruksanvisning som åtföljer säkerhetskomponenten.

6. Tillverkarna ska ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke samt den postadress där de kan kontaktas på delsystemet eller säkerhetskomponenten, eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen och i de bruksanvisningar som åtföljer säkerhetskomponenten. En enda adress ska anges för kontakter till tillverkaren. Kontaktuppgifterna ska vara på ett språk som lätt kan förstås av användarna och myndigheterna för marknadskontroll och som bestämts av den berörda medlemsstaten.
7. Tillverkarna ska se till att delsystemet eller säkerhetskomponenten åtföljs av en EU-försäkran om överensstämmelse samt av bruksanvisningar och säkerhetsinformation på ett språk som lätt kan förstås av användarna och som bestämts av den berörda medlemsstaten. Bruksanvisningarna och säkerhetsföreskrifterna ska vara tydliga och lättbegripliga.
8. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att ett delsystem eller en säkerhetskomponent som de har släppt ut på marknaden inte uppfyller kraven i denna förordning ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få delsystemet eller säkerhetskomponenten att uppfylla kraven eller, om så är lämpligt, för att dra tillbaka eller återkalla delsystemet eller säkerhetskomponenten. Om delsystemet eller säkerhetskomponenten utgör en risk ska tillverkarna dessutom omedelbart informera de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit delsystemet eller säkerhetskomponenten på marknaden samt lämna närmare uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits.
9. Tillverkarna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den all information och dokumentation som behövs för att visa att delsystemet eller säkerhetskomponenten uppfyller kraven i denna förordning, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten. Denna information och dokumentation får lämnas på papper eller i elektronisk form. Tillverkarna ska på den behöriga myndighetens begäran samarbeta med myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de delsystem eller säkerhetskomponenter som de har släppt ut på marknaden.

Ombud

1. En tillverkare får genom skriftlig fullmakt utse ett ombud.
Skyldigheterna i enlighet med artikel 11.1 och skyldigheten att upprätta teknisk dokumentation får inte delegeras till ombudet.
2. Ombudet ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten ska ge ombudet rätt att åtminstone
 - a) hålla EU-försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen tillgänglig för de nationella tillsynsmyndigheterna i 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden,
 - b) på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att delsystemet eller säkerhetskomponenten uppfyller kraven,
 - c) på de behöriga nationella myndigheternas begäran samarbeta med dem om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de delsystem eller säkerhetskomponenter som omfattas av ombudets fullmakt.

Importörernas skyldigheter

1. Importörerna får endast släppa ut sådana delsystem eller säkerhetskomponenter på marknaden som uppfyller kraven.
2. Innan importörerna släpper ut ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden ska de se till att tillverkaren har utfört den lämpliga bedömningen av överensstämmelse i enlighet med artikel 18. De ska se till att tillverkaren har upprättat den tekniska dokumentationen, att delsystemet eller säkerhetskomponenten åtföljs av EU-försäkran om överensstämmelse, att det/den har försetts med CE-märkning och åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter samt att tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 11.5 och 11.6.

Om en importör anser eller har skäl att tro att ett delsystem eller en säkerhetskomponent inte uppfyller de grundläggande kraven i bilaga II får importören inte släppa ut delsystemet eller säkerhetskomponenten på marknaden förrän delsystemet eller säkerhetskomponenten uppfyller de tillämpliga kraven. Om delsystemet eller säkerhetskomponenten utgör en risk ska importören dessutom informera tillverkaren och myndigheterna för marknadskontroll om detta.

3. Importörerna ska ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke samt den postadress där de kan kontaktas på delsystemet eller säkerhetskomponenten, eller, om detta inte är möjligt, på dess förpackning och i de bruksanvisningar som åtföljer säkerhetskomponenten. Kontaktuppgifterna ska vara på ett språk som lätt kan förstås av användarna och myndigheterna för marknadskontroll och som bestämts av den berörda medlemsstaten.
4. Importörerna ska se till att delsystem eller säkerhetskomponenter åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsinformation på ett språk som lätt kan förstås av användarna och som bestämts av den berörda medlemsstaten.

5. Importörerna ska, så länge de har ansvar för ett delsystem eller en säkerhetskomponent, se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar delsystemets eller säkerhetsanordningens överensstämmelse med kraven i bilaga II.
6. När det anses lämpligt med hänsyn till de risker som ett delsystem eller en säkerhetskomponent utgör ska importörerna för att skydda användarnas hälsa och säkerhet, på en vederbörligen motiverad begäran av de behöriga myndigheterna, utföra slumpvis provning av delsystem eller säkerhetskomponenter som har tillhandahållits på marknaden, granska och vid behov registerföra inkomna klagomål om delsystem eller säkerhetskomponenter som inte uppfyller kraven och återkallelser av sådana delsystem eller säkerhetskomponenter, samt informera distributörerna om all sådan övervakning.
7. Importörer som anser eller har skäl att tro att ett delsystem eller en säkerhetskomponent som de har släppt ut på marknaden inte uppfyller kraven i denna förordning ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få delsystemet eller säkerhetskomponenten att uppfylla kraven eller, om så är lämpligt, för att dra tillbaka eller återkalla delsystemet eller säkerhetskomponenten. Om delsystemet eller säkerhetskomponenten utgör en risk ska importörerna dessutom omedelbart informera de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit delsystemet eller säkerhetskomponenten på marknaden samt lämna närmare uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits.
8. Under 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har släppts ut på marknaden ska importörerna hålla en kopia av EU-försäkringen om överensstämmelse tillgänglig för myndigheterna för marknadskontroll och se till att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentationen.
9. Importörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den all information och dokumentation som behövs för att visa att ett delsystem eller en säkerhetskomponent uppfyller kraven, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten. Denna information och dokumentation får lämnas på papper eller i elektronisk form. Importörerna ska på den behöriga myndighetens begäran samarbeta med myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de delsystem eller säkerhetskomponenter som de har släppt ut på marknaden.

Artikel 14 [Artikel R5 i beslut nr 768/2008/EG]

Distributörernas skyldigheter

1. Distributörer som tillhandahåller ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden ska på vederbörligt sätt se till att kraven i denna förordning uppfylls.
2. Innan distributörerna tillhandahåller ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden ska de kontrollera att delsystemet eller säkerhetskomponenten har försetts med CE-märkning, att de åtföljs av en EU-försäkringen om överensstämmelse och av bruksanvisningar och säkerhetsinformation på ett språk som lätt kan förstås av användarna och som bestämts av den berörda medlemsstaten samt att tillverkaren och importören har uppfyllt kraven i artiklarna 11.5, 11.6 och 13.3.

Om en distributör anser eller har skäl att tro att ett delsystem eller en säkerhetskomponent inte uppfyller de grundläggande kraven i bilaga II får distributören inte tillhandahålla delsystemet eller säkerhetskomponenten på

marknaden förrän delsystemet eller säkerhetskomponenten uppfyller de tillämpliga kraven. Om delsystemet eller säkerhetskomponenten utgör en risk ska distributören dessutom informera tillverkaren eller importören om detta och även informera myndigheterna för marknadskontroll.

3. Distributörerna ska, så länge de har ansvar för ett delsystem eller en säkerhetskomponent, se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar delsystemets eller säkerhetsanordningens överensstämmelse med de grundläggande kraven i bilaga II.
4. Distributörer som anser eller har skäl att tro att ett delsystem eller en säkerhetskomponent som de har tillhandahållit på marknaden inte uppfyller kraven i denna förordning ska se till att nödvändiga korrigerande åtgärder vidtas för att få delsystemet eller säkerhetskomponenten att uppfylla kraven eller, om så är lämpligt, för att dra tillbaka eller återkalla delsystemet eller säkerhetskomponenten. Om delsystemet eller säkerhetskomponenten utgör en risk ska distributörerna dessutom omedelbart informera de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit delsystemet eller säkerhetskomponenten på marknaden samt lämna närmare uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits.
5. Distributörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att ett delsystem eller en säkerhetskomponent uppfyller kraven. Denna information och dokumentation får lämnas på papper eller i elektronisk form. Distributörerna ska på myndighetens begäran samarbeta med myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med det delsystem eller den säkerhetskomponent som de har tillhandahållit på marknaden.

Artikel 15 [Artikel R6 i beslut nr 768/2008/EG]

De fall när importörer och distributörer ska ha samma skyldigheter som tillverkarna

En importör eller distributör ska anses vara tillverkare enligt denna förordning och ska ha samma skyldigheter som tillverkaren har enligt artikel 11 när importören eller distributören släpper ut ett delsystem eller en säkerhetskomponent på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar ett delsystem eller en säkerhetskomponent som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med kraven i denna förordning kan påverkas.

Artikel 16 [Artikel R7 i beslut nr 768/2008/EG]

Uppgifter om ekonomiska aktörer

De ekonomiska aktörerna ska på begäran lämna uppgifter om följande aktörer till myndigheterna för marknadskontroll:

- a) Alla ekonomiska aktörer som har levererat ett delsystem eller en säkerhetskomponent till dem.
- b) Alla ekonomiska aktörer till vilka de har levererat ett delsystem eller en säkerhetskomponent.

De ekonomiska aktörerna ska kunna ge den information som avses i första stycket under 30 år efter det att delsystemet eller säkerhetskomponenten har levererats till dem och under 30 år efter det att de har levererat delsystemet eller säkerhetskomponenten.

KAPITEL III

ÖVERENSSTÄMMELSE FÖR DELSYSTEM OCH SÄKERHETSKOMPONENTER

Artikel 17 [Artikel R8 i beslut nr 768/2008/EG]

Presumption om överensstämmelse

Delsystem och säkerhetskomponenter som överensstämmer med harmoniserade standarder, eller delar därav, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas uppfylla de grundläggande krav som dessa standarder eller delar därav omfattar enligt bilaga II.

Artikel 18

Bedömning av överensstämmelse

1. Innan ett delsystem eller en säkerhetskomponent släpps ut på marknaden ska tillverkaren låta delsystemet eller säkerhetskomponenten genomgå ett förfarande för bedömning av överensstämmelse enligt punkt 2.
2. Delsystemets eller säkerhetskomponentens överensstämmelse ska intygas genom något av följande bedömningsförfarande, enligt tillverkarens val:
 - a) EU-typkontroll (modul B – produktionstyp) enligt bilaga IV i kombination med något av följande:
 - i) typöverensstämmelse som grundar sig på kvalitetssäkring av produktionen (modul D) enligt bilaga V,
 - ii) typöverensstämmelse som grundar sig på kontroll av delsystem eller säkerhetskomponent (modul F) enligt bilaga VI.
 - b) Överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter (modul G) enligt bilaga VII.
 - c) Överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring (modul H) enligt bilaga VIII.
3. Efter det att de förfaranden som avses i punkt 2 har slutförts ska tillverkaren, i enlighet med artikel 21, anbringa CE-märkningen på det delsystem eller den säkerhetskomponent som uppfyller kraven i denna förordning.
4. Punkterna 1, 2 och 3 ska också tillämpas på delsystem och säkerhetskomponenter som är avsedda för tillverkarnas eget bruk.
5. Protokoll och korrespondens som gäller bedömning av överensstämmelse ska avfattas på det eller de officiella språken i den medlemsstat där det organ som genomför de förfaranden som avses i punkt 2 är etablerat, eller på ett språk som godtas av detta organ.

Artikel 19

EU-försäkran om överensstämmelse

1. I EU-försäkran om överensstämmelse för ett delsystem eller en säkerhetskomponent ska det försäkras att de grundläggande kraven i bilaga II har visats vara uppfyllda.
2. EU-försäkran om överensstämmelse ska utformas i enlighet med förlagan i bilaga X, innehålla de uppgifter som anges i de relevanta förfarandena för bedömning av överensstämmelse i bilagorna IV–VIII och ska regelbundet uppdateras. Den ska åtfölja delsystemet eller säkerhetskomponenten och ska översättas till det eller de språk som krävs av den medlemsstat på vars marknad delsystemet eller säkerhetskomponenten släpps ut eller tillhandahålls på marknaden.
3. Om ett delsystem eller en säkerhetskomponent omfattas av flera unionsakter med krav på EU-försäkran om överensstämmelse ska en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas när det gäller alla dessa unionsakter. I denna försäkran ska det anges vilka unionsakter som berörs, och det ska lämnas en publikationshänvisning till dem.
4. Genom att upprätta EU-försäkran om överensstämmelse ansvarar tillverkaren för att delsystemet eller säkerhetskomponenten uppfyller kraven i denna förordning.

Artikel 20 [Artikel R11 i beslut nr 768/2008/EG]

Allmänna principer för CE-märkning

CE-märkningen ska omfattas av de allmänna principer som fastställs i artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008.

Artikel 21 [Artikel R12 i beslut nr 768/2008/EG]

Regler och villkor för anbringande av CE-märkning

1. CE-märkningen ska anbringas på delsystemet eller säkerhetskomponenten eller deras märkskyltar så att den är synlig, lätt läsbar och outplånlig.
2. CE-märkningen ska anbringas innan delsystemet eller säkerhetskomponenten släpps ut på marknaden.
3. CE-märkningen ska åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organ som medverkar i produktionskontrollen.
4. CE-märkningen och det identifikationsnummer som avses i punkt 3 får åtföljas av andra märken som anger en särskild risk eller ett särskilt användningsområde.

KAPITEL IV

ANMÄLAN AV ORGAN FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 22 [Artikel R13 i beslut nr 768/2008/EG]

Anmälan

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om vilka organ som godkänts för att utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med artikel 18.

Artikel 23 [Artikel R14 i beslut nr 768/2008/EG]

Anmälade myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälade myndighet med ansvar för att inrätta och genomföra de förfaranden som krävs för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för kontroll av anmälda organ, inklusive överensstämmelse med artikel 26.
2. Medlemsstaterna får bestämma att den bedömning och kontroll som avses i punkt 1 ska utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan i den mening som avses i och i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.
3. Om den anmälade myndigheten delegerar eller på annat sätt överlåter den bedömning, anmälan eller kontroll som avses i punkt 1 till ett organ som inte är offentligt, ska det organet vara en juridisk person och ska i tillämpliga delar uppfylla kraven i artikel 26.1–26.6. Dessutom ska detta organ ha vidtagit åtgärder för att kunna hantera ansvarsskyldighet som kan uppstå i samband med dess verksamhet.
4. Den anmälade myndigheten ska ta det fulla ansvaret för de uppgifter som utförs av det organ som avses i punkt 3.

Artikel 24 [Artikel R15 i beslut nr 768/2008/EG]

Krav på de anmälade myndigheterna

1. En anmälade myndighet ska vara inrättad på ett sådant sätt att det inte uppstår någon intressekonflikt med organen för bedömning av överensstämmelse.
2. En anmälade myndighet ska vara organiserad och fungera på ett sådant sätt att dess verksamhet är objektiv och opartisk.
3. En anmälade myndighet ska vara organiserad på ett sådant sätt att alla beslut som rör anmälan av ett organ för bedömning av överensstämmelse fattas av annan behörig person än den som har gjort bedömningen.
4. En anmälade myndighet får inte erbjuda eller utföra sådan verksamhet som utförs av organ för bedömning av överensstämmelse och får inte heller erbjuda eller utföra konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmässig grund.
5. En anmälade myndighet ska skydda erhållen konfidentiell information.
6. En anmälade myndighet ska ha tillräckligt många anställda med lämplig kompetens för att det ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 25 [Artikel R16 i beslut nr 768/2008/EG]

De anmälade myndigheternas informationsskyldighet

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina förfaranden för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för kontroll av anmälda organ samt om eventuella ändringar.

Kommissionen ska offentliggöra denna information.

Artikel 26 [Artikel R17 i beslut nr 768/2008/EG]

Krav på anmälda organ

1. När det gäller anmälan ska ett anmält organ uppfylla kraven i punkterna 2–11.
2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas enligt en medlemsstats nationella rätt och vara en juridisk person.
3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ett tredjepartsorgan oberoende av den organisation eller de delsystem eller säkerhetskomponenter som det bedömer.

Detta organ får vara ett organ som hör till en näringslivsorganisation eller branschorganisation som företräder företag som är involverade i konstruktion, tillverkning, leverans, installation, användning eller underhåll av de delsystem eller säkerhetskomponenter som det bedömer, förutsatt att det kan styrkas att organet är oberoende och att det saknas intressekonflikter.

4. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse får inte utgöras av den som konstruerar, tillverkar, levererar, installerar, köper, äger, använder eller underhåller de delsystem eller säkerhetskomponenter som organet bedömer och inte heller av den som företräder någon av dessa parter. Detta ska inte hindra användning av bedömda delsystem eller säkerhetskomponenter som är nödvändiga för verksamheten hos organet för bedömning av överensstämmelse eller användning av sådana delsystem eller säkerhetskomponenter för personligt bruk.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse får varken delta direkt i konstruktion, tillverkning eller uppförande, marknadsföring, montering, användning eller underhåll av dessa delsystem eller säkerhetskomponenter eller företräda parter som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet och integritet i samband med den bedömning av överensstämmelse för vilken de har anmälts. Detta ska framför allt gälla konsulttjänster.

Organ för bedömning av överensstämmelse ska se till att deras dotterbolags eller underentreprenörers verksamhet inte påverkar sekretessen, objektiviteten eller opartiskheten i deras bedömningar av överensstämmelse.

5. Organ för bedömning av överensstämmelse och deras personal ska utföra bedömningen av överensstämmelse med största möjliga yrkesintegritet, ha teknisk kompetens på det specifika området och vara fria från alla påtryckningar och incitament, i synnerhet ekonomiska, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras bedömning av överensstämmelse, särskilt i fråga om personer eller grupper av personer som berörs av denna verksamhet.
6. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska kunna utföra alla de uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse som fastställs i bilagorna IV–VIII och för vilka det har anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av organet för bedömning av överensstämmelse eller för dess räkning och under dess ansvar.

Vid alla tidpunkter och vid varje bedömning av överensstämmelse och för varje typ eller kategori av delsystem eller säkerhetskomponent för vilka det har anmälts ska organet för bedömning av överensstämmelse ha följande till sitt förfogande:

- a) Personal med teknisk kunskap och tillräcklig erfarenhet för att utföra bedömningen av överensstämmelse.

- b) Beskrivningar av förfarandena för att utföra bedömningar av överensstämmelse, så att förfarandena medger insyn och kan reproduceras. Organet ska ha lämpliga riktlinjer och förfaranden för att skilja mellan de uppgifter som det utför i sin egenskap av anmält organ och all annan verksamhet.
- c) Förfaranden som gör det möjligt för organet att utöva sin verksamhet, med vederbörlig hänsyn tagen till ett företags storlek, bransch och struktur, till delsystemets eller säkerhetskomponentens tekniska komplexitet och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska ha nödvändiga medel för att på lämpligt sätt kunna utföra de tekniska och administrativa uppgifterna i samband med bedömningen av överensstämmelse och ska ha tillgång till den utrustning och de hjälpmedel som är nödvändiga.

7. Den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse ska ha
 - a) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning för all bedömning av överensstämmelse som ingår i de uppgifter för vilka organet för bedömning av överensstämmelse har anmälts,
 - b) tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar som de gör och befogenhet att utföra dessa bedömningar,
 - c) tillräcklig kännedom och insikt om de grundläggande kraven i bilaga II, de tillämpliga harmoniserade standarderna och de relevanta bestämmelserna i unionslagstiftningen om harmonisering och nationell lagstiftning,
 - d) förmåga att upprätta intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna har gjorts.
8. Det ska garanteras att organ för bedömning av överensstämmelse, deras högsta ledning och den personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse är opartiska.
 Ersättningen till den högsta ledningen och den personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse vid ett organ för bedömning av överensstämmelse får inte vara beroende av antalet bedömningar som görs eller resultaten av bedömningarna.
9. Organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ansvarsförsäkrade, om inte ansvaret åligger staten enligt nationell lagstiftning eller medlemsstaten själv har direkt ansvar för bedömningen av överensstämmelse.
10. Personalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse ska iaktta tystnadsplikt beträffande all information som den erhåller vid utförandet av sina uppgifter i enlighet med bilagorna IV–VIII eller de nationella bestämmelser som genomför dessa bilagor, utom gentemot de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten utförs. Immaterialrätten ska vara skyddad.
11. Organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i, eller se till att deras personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse känner till, det relevanta standardiseringsarbetet och det arbete som utförs i den samordningsgrupp för anmälda organ som inrättats i enlighet med denna förordning, och de ska som allmänna riktlinjer tillämpa de administrativa beslut och dokument som är resultatet av gruppens arbete.

Artikel 27 [Artikel R18 i beslut nr 768/2008/EG]

Presumption om överensstämmelse

Ett organ för bedömning av överensstämmelse som kan visa att det uppfyller kriterierna i relevanta harmoniserade standarder, eller delar därav, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas uppfylla kraven i artikel 26 förutsatt att dessa krav omfattas av de tillämpliga harmoniserade standarderna.

Artikel 28 [Artikel R20 i beslut nr 768/2008/EG]

Dotterbolag och underentreprenörer till anmälda organ

1. Om det anmälda organet lägger ut specifika uppgifter med anknytning till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag ska det se till att underentreprenören eller dotterbolaget uppfyller kraven i artikel 26 samt informera den anmälade myndigheten om detta.
2. De anmälda organen ska ta det fulla ansvaret för de uppgifter som utförs av underentreprenörerna eller dotterbolagen, oavsett var dessa är etablerade.
3. Verksamhet får läggas ut på underentreprenad eller utföras av ett dotterbolag endast om kunden samtycker.
4. De anmälda organen ska se till att den anmälade myndigheten har tillgång till de relevanta dokumenten rörande bedömningen av underentreprenörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som utförts av dem i enlighet med bilagorna IV–VIII.

Artikel 29 [Artikel R22 i beslut nr 768/2008/EG]

Ansökan om anmälan

1. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska lämna in en ansökan om anmälan till den anmälade myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat.
2. Ansökan ska åtföljas av en beskrivning av de uppgifter som gäller bedömningar av överensstämmelse, den eller de moduler för bedömning av överensstämmelse och det eller de delsystem eller den eller de säkerhetskomponenter som organet hävdar att det har kompetens för samt av ett ackrediteringsintyg, om det finns ett sådant, som utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan för att intyga att organet för bedömning av överensstämmelse uppfyller kraven i artikel 26.
3. Om organet för bedömning av överensstämmelse inte kan uppvisa något ackrediteringsintyg ska det ge den anmälade myndigheten alla underlag som krävs för kontroll, erkännande och regelbunden övervakning av att det uppfyller kraven i artikel 26.

Artikel 30 [Artikel R23 i beslut nr 768/2008/EG]

Anmälningsförfarande

1. De anmälade myndigheterna får endast anmäla de organ för bedömning av överensstämmelse som har uppfyllt kraven i artikel 26.
2. De ska anmäla organen till kommissionen och de andra medlemsstaterna med hjälp av det elektroniska anmälningsverktyg som kommissionen har utformat och administrerar.

3. Anmälan ska innehålla fullständiga uppgifter om den verksamhet som gäller bedömningar av överensstämmelse, modulerna för bedömning av överensstämmelse och det eller de berörda delsystemen eller den eller de berörda säkerhetskomponenterna samt ett relevant intyg om kompetens.
4. Om en anmälan inte grundar sig på ett sådant ackrediteringsintyg som avses i artikel 29.2 ska den anmälade myndigheten ge kommissionen och de andra medlemsstaterna skriftliga underlag som styrker att organet för bedömning av överensstämmelse har nödvändig kompetens och att de system som behövs för att se till att organet övervakas regelbundet och fortsätter att uppfylla kraven i artikel 26 har inrättats.
5. Det berörda organet får utföra ett anmält organs uppgifter endast om kommissionen eller de andra medlemsstaterna inte har rest invändningar inom två veckor efter anmälan, i de fall då ett ackrediteringsintyg används, eller inom två månader efter anmälan, i de fall då ingen ackreditering används.

Endast ett sådant organ ska anses vara ett anmält organ i enlighet med denna förordning.
6. Kommissionen och de andra medlemsstaterna ska underrättas om alla relevanta ändringar av anmälan.

Artikel 31 [Artikel R24 i beslut nr 768/2008/EG]

Identifikationsnummer och förteckningar över anmälda organ

1. Kommissionen ska tilldela varje anmält organ ett identifikationsnummer.

Organet ska tilldelas ett enda nummer även om det anmäls i enlighet med flera unionsakter.
2. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över de organ som anmälts i enlighet med denna förordning, inklusive de identifikationsnummer som de har tilldelats och den verksamhet som de har anmälts för.

Kommissionen ska se till att denna förteckning hålls uppdaterad.

Artikel 32 [Artikel R25 i beslut nr 768/2008/EG]

Ändringar i anmälan

1. Om en anmälade myndighet har konstaterat eller har informerats om att ett anmält organ inte längre uppfyller de krav som anges i artikel 26 eller att det underlåter att fullgöra sina skyldigheter, ska myndigheten i förekommande fall, beroende på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla kraven eller fullgöra skyldigheterna är, begränsa eller återkalla anmälan tillfälligt eller slutgiltigt. Den ska omedelbart informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta.
2. I händelse av begränsning, tillfällig återkallelse eller slutgiltig återkallelse av anmälan eller om det anmälda organet har upphört med verksamheten ska den anmälade medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att det anmälda organets dokumentation antingen ska behandlas av ett annat anmält organ eller hållas tillgänglig för de ansvariga anmälade myndigheterna och myndigheterna för marknadskontroll på deras begäran.

Artikel 33 [Artikel R26 i beslut nr 768/2008/EG]

Ifrågasättande av de anmälda organens kompetens

1. Kommissionen ska undersöka alla fall där den tvivlar på att ett anmält organ har nödvändig kompetens eller att ett anmält organ fortsatt uppfyller de krav och fullgör de skyldigheter som det omfattas av, och även alla fall där den gjorts uppmärksam på att det föreligger sådana tvivel.
2. Den anmälade medlemsstaten ska på begäran ge kommissionen all information om grunderna för anmälan eller hur det berörda anmälda organets kompetens upprätthålls.
3. Kommissionen ska se till att all känslig information som erhållits i samband med undersökningarna behandlas konfidentiellt.
4. Om kommissionen konstaterar att ett anmält organ inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan ska den anta en genomförandeakt för att anmoda den anmälade medlemsstaten att vidta korrigerande åtgärder som krävs, inbegripet att vid behov återta anmälan.

Den genomförandeakt som avses i första stycket ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 39.2.

Artikel 34 [Artikel R27 i beslut nr 768/2008/EG]

De anmälda organens operativa skyldigheter

1. Anmälda organ ska utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med förfarandena för bedömning av överensstämmelse i bilagorna IV–VIII.
2. Bedömningarna av överensstämmelse ska vara proportionella så att de ekonomiska aktörerna inte belastas i onödan.

Organen för bedömning av överensstämmelse ska när de utför sin verksamhet ta vederbörlig hänsyn till ett företags storlek, bransch och struktur och till delsystemets eller säkerhetskomponentens tekniska komplexitet och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Samtidigt ska de dock respektera den grad av noggrannhet och skyddsnivå som krävs för att delsystemet eller säkerhetskomponenten ska följa bestämmelserna i denna förordning.

3. Om ett anmält organ konstaterar att en tillverkare inte uppfyller något av de grundläggande kraven i bilaga II eller motsvarande harmoniserade standarder eller tekniska specifikationer, ska det begära att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder och inte utfärda något intyg om överensstämmelse.
4. Om ett anmält organ vid kontroll av överensstämmelse efter att ett intyg har utfärdats konstaterar att ett delsystem eller en säkerhetskomponent inte längre uppfyller kraven, ska det begära att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder och vid behov tillfälligt eller slutgiltigt återkalla intyget.
5. Om inga korrigerande åtgärder vidtas eller om de inte får önskat resultat, ska det anmälda organet i förekommande fall belägga intyget med restriktioner eller återkalla det tillfälligt eller slutgiltigt.

Artikel 35

Överklagande av de anmälda organens beslut

Medlemsstaterna ska se till att det finns ett förfarande för överklagande av de anmälda organens beslut.

Artikel 36 [Artikel R28 i beslut nr 768/2008/EG]

De anmälda organens informationsskyldighet

1. De anmälda organen ska informera den anmälade myndigheten om följande:
 - a) Avslag, begränsningar och tillfällig eller slutgiltig återkallelse av intyg.
 - b) Omständigheter som inverkar på omfattningen av eller villkoren för anmälan.
 - c) Begäran från myndigheterna för marknadskontroll om information om bedömningar av överensstämmelse.
 - d) På begäran, bedömningar av överensstämmelse som gjorts inom ramen för anmälan och all annan verksamhet, inklusive gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.
2. De anmälda organen ska ge relevant information till de övriga organ som anmälts i enlighet med denna förordning och som utför liknande bedömningar av överensstämmelse som omfattar samma delsystem eller säkerhetskomponenter när det gäller frågor som rör negativa och, på begäran, positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse.

Artikel 37 [Artikel R29 i beslut nr 768/2008/EG]

Utbyte av erfarenhet

Kommissionen ska se till att det förekommer utbyte av erfarenhet mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för riktlinjerna för anmälan.

Artikel 38 [Artikel R30 i beslut nr 768/2008/EG]

Samordning av anmälda organ

Kommissionen ska se till att det införs rutiner för samordning och samarbete mellan de organ som anmälts i enlighet med denna förordning och att samordningen och samarbetet bedrivs på ett tillfredsställande sätt genom en eller flera sektorspecifika grupper av anmälda organ.

Medlemsstaterna ska se till att de organ som de har anmält deltar i den eller dessa grupperns arbete direkt eller genom utsedda representanter.

KAPITEL V

KOMMITTÉFÖRFARANDE, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 39

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för linbaneanläggningar. Den ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 40

Påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om påföljder vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning av ekonomiska aktörer och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder tillämpas. Dessa bestämmelser får omfatta straffrättsliga påföljder för allvarliga överträdelser.

Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den [3 months prior to the date referred to in Article 43(2)] och utan dröjsmål anmäla alla senare ändringar som påverkar dem.

Artikel 41

Övergångsbestämmelser

Medlemsstaterna får inte förhindra att delsystem eller säkerhetskomponenter som omfattas av direktiv 2000/9/EG, uppfyller kraven i det direktivet och släpptes ut på marknaden före den [the date referred to in Article 43(2)] tillhandahålls på marknaden.

Medlemsstaterna får inte förhindra att linbaneanläggningar som omfattas av direktiv 2000/9/EG, uppfyller kraven i det direktivet och uppfördes före den [the date referred to in Article 43(2)] tas i drift.

Artikel 42

Upphävande

Direktiv 2000/9/EG ska upphöra att gälla den [the date referred to in Article 43(2)].

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga X.

Artikel 43

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med den [två år efter ikraftträdandet].
3. Genom undantag från punkt 2 ska artiklarna 22–38 tillämpas från och med den [sex månader efter ikraftträdandet].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande